

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 150.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366065888/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Vingerne, men fornemmelig den dybe alvorlige Grundstemning baade i Former og Udtryk, der gav hint Kunstværk sin høieste ideale Betydning og hævdede det til en virkelig Engletypus.

»Min strenge Hr. Fætter finder mig ikke sentimental og sværmerisk nok – udbød Thora og lød – »man skulde troe, han var tredieve Aar ældre og horte til den ømme æsthetiske Tid, da man jo sværmede for Werthers Lidelser og selv for Lafontaines Romaner.«

Thora sang og spillede smukt. Hun hostede om Eftermiddagen stor Beundring for sit lunefulde Foredrag af de moderneste Parodier paa Følelsens Poesi og nogle musikalske Genrebilleder i nederlandsk Stil af det forrige Aarhundredes Døkkestuelev. Contrasten mellem disse Løier og Confirmationsdagens alvorlige Betydning kunde Fætter Jørgen ikke undlade at bemærke, og maatte derfor finde sig i, paa en vittig Replik af Thora om smægtende og snærpede unge Herrer, at blive Gjenstand for almindelig Latter.

Kun et Øieblik henad Aften havde Fætter Jørgen Leilighed til at tale uden Vidner med sin smukke Cousine. Hans Hest stod sadlet for Døren. Han greb hendes Haand med smertelig Hefighed og hviskede: »Farvel, Thora! vi sees maaskee aldrig meer. Dengang jeg drillede dig med din Negerindenøse, fandt jeg dig dog deilig i grunden. Det Billede, jeg i den Ferie tegnede af dig og som jeg lod dig beholde, tog jeg en Copi af, som jeg – underligt nok – altid har baaret ved mit Bryst; tilgiv mig den sentimentale Grille!« – Han tog det frem og viste hende det. – »Husker du den Sommeraften, du halv vred og halv spøgende truede os med at løbe til Afrika og paastod, du kunde flyve, da du kom tilbage fra Skoven?«

»Åk ja!« – udbød hun pludselig alvorlig – »det var den Aften, du var saa ond mod mig og drillede mig med min Grønhed.«

»Den samme Aften fuldførte jeg dette Billede, for aldrig at glemme dig.«

»Det var den Aften, jeg drømte om min Gudmoder og hendes Eventyr« – vedblev Thora, ligesom adspredt og halv vemodig –

»Lever han endnu?« – spurgte Fætteren.

»Jeg saac hende i Kirken idag; men ellers seer jeg hende aldrig; hun skal høre til de Hellige her i Egnen og gjælder blandt den enfoldige Almue for et Slags Troldkvæde, men af det gode Slags.«

»Gud give, hun da kunde trylle det Sind tilbage hos dig, som skinnede dig ud af Øinene for tre Aar siden« – sagde Jørgen – »det var en